

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטת מרים מזרחי

15 באוקטובר 2012

ת"א 38748-09-12

המבקשים:

1. המפלגה הדימוקרטית הערבית
 2. טלב אסאנע, יו"ר המפלגה הדימוקרטית הערבית
 3. בדראן זידאן, ראש המועצה המקומית בסמה
 4. ח'אלד אלסאנע, ראש המועצה המקומית לקיה
 5. מוסה אבו סהיבאן, ראש העיר רהט
 6. חליל אבו רקייק, מנהל מחלקת חינוך במועצה המקומית תל-שבע
- ע"י ב"כ עו"ד קייס נאסר

נגד

המשיבות:

1. GOOGLE ISRAEL LTD
 2. GOOGLE INC
- ע"י ב"כ עוה"ד חגית בליברג ו/או צחי חליו

החלטה

1. לפניי בקשה לצו מניעה זמני האוסר על המשיבות לפרסם את הסרט "תמימות המוסלמים" ברשת You Tube, ולחלופין להורות למשיבות לחסום את הגישה לסרט בישראל. עפ"י הנטען, מדובר בסרט פורנו שבו כוכב הסרט הינו הנביא מוחמד, כאשר השחקן שמגלם את הנביא נראה בין השאר מקיים יחסי מין עם נשים שונות. הנביא מוצג כאכזר, שקרן וכמי שקרא ופעל להרג נוצרים ויהודים.
2. טרם הוגשה תביעה עיקרית. ואולם, עולה מהבקשה תמונה לגבי העילות האפשריות כפי שהמבקשים רואים אותן. כך עולה, כי המבקשים טוענים שהפרסום מהווה עבירה פלילית של פגיעה ברגשי דת (סעיף 173 לחוק העונשין), ושל הסתה לגזענות, (סעיף 144 לחוק העונשין), וכן מהווה לשון הרע כלפי כל מוסלמי כהגדרת המונח בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965. עפ"י הנטען, עוצמת הפגיעה הנגרמת לציבור המוסלמים, גוברת על ערך חופש הביטוי. עוד נטען, כי יש לאסור את הסרט גם לשם שמירה על הסדר הציבורי ועל שלום הציבור. בבקשה גם הוזכרו עוולת הרשלנות ועוולת הפרת חובה חקוקה.
3. המשיבות טענו, כי לא ניתן להיעתר לבקשה בשל העובדה שטרם הוגשה תביעה עיקרית אף על פי שכבר בישיבה הראשונה שהתקיימה, מיד לאחר שהוגשה הבקשה,

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטת מרים מזרחי

15 באוקטובר 2012

ת"א 38748-09-12

העלו טענה זו כטענה מקדמית. לפי הנטען, חרף חלוף כשלושה שבועות המבקשים לא תיקנו את הפגם. לשיטת המשיבות, בהיעדר תביעה עיקרית לא ניתן לבחון אם עומדת למבקשים עילת תביעה לכאורה, וגם את היחס בין הסעד הזמני לתביעה העיקרית.

המבקשים טענו, כי תקנה 363(א) מותירה את האפשרות להגיש תביעה בשלב יותר מאוחר ובלבד שהתביעה תוגש תוך 7 ימים. לדבריהם, אם יינתן צו יעמדו בדרישה האמורה.

4. אין מחלוקת, כי אתר You Tube משמש פלטפורמה לשידור תוכן מקורי של יוצרים ומפרסמים. התוכן מועלה ע"י הגולשים המשתמשים באתר, והסרטון "תמימות המוסלמים" גם הוא הועלה לאתר זה במקור על-ידי צד שלישי.

הבקשה אינה מופנית ישירות נגד You Tube, אף כי הסרטון הועלה לשידור ברשת זו. עפ"י המבוקש, על בית המשפט להורות למשיבות לפעול באופן שלא ניתן יהיה לצפות בסרטון.

5. המשיבה 1 היא חברה פרטית שהתאגדה בישראל ואשר מניותיה מוחזקות במלואן ע"י המשיבה 2. המשיבה 2 מפעילה מספר שירותים אינטרנטיים ובהם את מנוע החיפוש Google Search.

אין חולק, כי המשיבה 2 רכשה את You Tube ואולם, מדובר בתאגיד בעל אישיות משפטית משלו. לא ניתן הסבר מדוע לא צורפה You Tube כבעלת דין, אף כי היא תאגיד נפרד משתי המשיבות. עם זאת, ב"כ המבקשים ציין כי הוא מוכן שהצו יותנה בכך שהתביעה העיקרית תתייחס גם ל- You Tube.

6. המשיבות טענו לחוסר יריבות והפנו לע"א 1622/09 גוגל ישראל בע"מ נ' חב' ברוקרטוב ואח' (נבו), שבו קבע בית המשפט העליון בהליך שנוהל כנגד חברת גוגל ישראל בע"מ, כי עצם קיומו של קשר בין חברה זו למשיבה 2, אינו "בסיס מספיק" לראות בשתי החברות בעלות דין חליפיות וכי הקשר העסקי בין שתי החברות "אינו

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטת מרים מזרחי

15 באוקטובר 2012

ת"א 38748-09-12

יוצר זהות ביניהן וכשהוא לבדו אין בכוחו לטשטש את קו הגבול ביניהן כישויות משפטיות נפרדות עד כדי שניתן יהיה לצוות על המערערים לקיים סעד שבמהותו מופנה כנגד Google Inc."

אין ספק, כי רציונל זה חל גם לגבי הקשר בין You Tube לבין שתי המשיבות.

ברי, כי כאשר הבקשה לא הופנתה כלפי You Tube, לא ניתנה ל-You Tube ההזדמנות להעלות טענות כלפיה, ולכן אין בהצעת ב"כ המבקשים להתחייב על הוספת גוף זה כנתבע בתיק העיקרי כדי לרפא את הפגם.

7. עפ"י תצהיר ג'ורג' חלבי שהוגש מטעם המבקשים, יש ביד המשיבה 2 להסיר סרט פוגעני מאתר You Tube או לחסום את הגישה אליו, ועל עובדה זו ניתן ללמוד מכך ש-Google חסמה את הגישה לסרטון במצרים, לוב ואינדונזיה. תצהיר גבי דפני קלר מטעם המשיבות, לא התייחס כלל ליכולת זו וכך לא סתר את טענת המבקשים. כמו-כן, גבי קלר אישרה בחקירתה כי האירועים במדינות אלו הביאו את המשיבה 2 לפעולת חסימה. ואולם, גם אם אניח קיום יכולת זו כעובדה, אין בכך כדי להתגבר על קושי היריבות ולא הונחה תשתית משפטית הולמת לטענה שניתן להסתפק באותה יכולת, כאשר הגוף שברשת שלו הועלה הסרטון אינו צד לדיון.

אין ספק, כי היה על המבקשים להתמודד ישירות עם You Tube ולא לנקוט דרכי עקיפין. ויוטעם, גם אם יש ביד המשיבות לבצע פעולות מסוימות ביחס לאפשרות הצפייה בסרטון – כנובע מפעולתן במדינות מסוימות - הגוף המשפטי הנוגע ישירות לסרטון הוא גוף אחר, דהיינו, You Tube, ולא ניתן להתעלם ממנו כאשר זכויותיו עלולות להיפגע.

8. יתר על-כן, הובהר בעדות גבי קלר כי גם אם תבוצע פעולת חסימה כזו או אחרת במדינת ישראל, עדיין ניתן יהיה לראות את הסרטון באתרים אחרים והוזכר בהקשר זה אתר באירופה. אין בית המשפט מוציא צו שאינו אפקטיבי, דהיינו צו אשר ניתן לאיין את השפעתו. אכן, אין להתעלם מהתפוצה והשפעה של אתרים בסדר גודל של You Tube ואולם, עדיין העתרות לצו תותר פרצה משמעותית. ויוטעם, כפי

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופטת מרים מזרחי

15 באוקטובר 2012

ת"א 38748-09-12

שהדגישה ב"כ המשיבות הכניסה לאתר You Tube כדי לראות את הסרטון נעשית מבחירה, ועל-כן אין לשלול את האפשרות שהבחירה תעשה גם כלפי אתרים אחרים.

9. המסקנה העולה מהאמור לעיל היא בעיקרו של דבר, שהבקשה אינה מופנית כלפי הגוף המתאים, ועל-כן לא ניתן לדון במכלול היבטיה. במצב דברים זה, גם לא ראיתי צורך להתייחס לטענה המקדמית הנוספת שדין הבקשה להידחות על הסף בשל אי הגשת תביעה עיקרית, וכמובן ליתר השאלות שהצדדים עסקו בהן בהרחבה ובכלל זה, האיזון בין ערך חופש הביטוי לבין הצו המבוקש.

10. לאור האמור, הבקשה נמחקת על הסף.

בהתחשב בטענת המבקשים לפיה, ביקשו להביא לבית המשפט עניין ציבורי ולא עניין אישי, אני רואה לנכון שלא לעשות צו להוצאות אף כי אין ספק כי המשיבות נגרו להוצאות של ממש.

ניתנה היום, כ"ט בתשרי תשע"ג, 15 באוקטובר 2012, בנוכחות הצדדים.